

TRETTIOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 24 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Dan 1:1–6, 8–20

I Jojakims, Judas kungs, tredje regeringsår kom Nebukadnessar, kungen i Babel, mot Jerusalem och belägrade det. Och Herren gav Jojakim, Judas kung, i hans hand, likaså en del av kärlen i Guds hus, och han förde dem till Sinears land, in i sin guds hus. Och kärlen förde han in i sin guds skattkammare.

Och kungen befallde Aspenas, sin överste hovman, att han skulle av Israels barn ta till sig ynglingar av kunglig släkt eller av förnäm börd, sådana som inte hade något lyte, utan var vackra att skåda och utrustade med förstånd till att inhämta allt slags visdom, kloka och läraktiga ynglingar, som kunde bli dugliga att tjäna i kungens palats. Dem skulle han låta undervisa i kaldéernas skrift och språk. Och kungen bestämde åt dem ett visst underhåll för var dag, av kungens egen mat och av det vin han själv drack, och befallde att man skulle uppfostra dem i tre år. När den tiden hade gått, skulle de få tjänstgöra hos kungen. Bland dessa var nu Daniel, Hananja, Misael och Asarja, av Judas barn.

Men det var angeläget för Daniel att inte orena sig med kungens mat eller med vinet som denne drack av, och han bad överste hovmannen att han inte skulle tvingas orena sig. Och Gud lät Daniel finna nåd och barmhärtighet inför överste hovmannen. Men överste hovmannen sade till Daniel: »Jag fruktar att min herre, kungen, som har bestämt om er mat och dryck, då skall finna era ansikten magrare än de ynglingars som är jämnåriga med er, och att ni så skall dra skuld över mitt huvud inför kungen.«

Då sade Daniel till hovmästaren som av överste hovmannen hade blivit satt till att ha uppsikt över Daniel, Hananja, Misael och Asarja: »Gör ett försök med dina tjänare i tio dagar, och låt ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka. Sedan må du jämföra vårt utseende med de ynglingars som har ätit av kungens mat, och efter vad du då anser må du göra med dina tjänare.«

Och han lyssnade till denna deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. Och efter de tio dagarnas förlopp befanns de vara vackrare att skåda och ha bättre hull än alla de ynglingar som hade ätit av kungens mat. Då lät hovmästaren dem också i fortsättningen slippa den mat som hade varit bestämd för dem och det vin som de skulle ha druckit, och gav dem grönsaker. Åt dessa fyra ynglingar gav nu Gud kunskap och insikt i allt slags skrift och visdom, och Daniel fick förstånd på alla slags syner och drömmar.

Och när den tid hade gått, efter vilken de, enligt kungens befallning, skulle föras fram inför honom, blev de av överste hovmannen förda inför Nebukadnessar. När då kungen talade med dem, fanns bland dem alla ingen som kunde liknas vid Daniel, Hananja, Misael och Asarja, och de fick så tjänstgöra hos kungen. Och närhelst kungen tillfrågade dem i en sak som fordrade vishet i förståndet, fann han dem vara tio gånger klokare än någon av de spåmän och besväjare som fanns i hela hans rike.

Responsoriepsalm Till Dan B:29–33

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,
R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,
R. lovat och upphöjt i evighet.
Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och förhärligad i evighet.
Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och ärad i evighet.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Luk 21:1–4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar, och då sade han: »Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Dan 1:1–6, 8–20

Under kung Jójakims tredje regeringsår i Juda kom Nebukadnéssar, kungen av Babylonien, och belägrade Jerusalem. Herren gav Jójakim, kungen av Juda, i hans våld, och även en del av tempelkärlen i Guds hus. Nebukadnéssar tog med sig kärlen till Shínar och förde dem till sin guds skattkammare.

En dag gav kung Nebukadnéssar i uppdrag åt Ashpénas, sin överste kammarherre, att välja ut några israelitiska prinsar och ädlingar: unga män utan lyte, ståtliga att se på, bildade, kunniga och kloka, väl lämpade för tjänst i det kungliga palatset. De skulle få undervisning i kaldeernas litteratur och språk. Kungen bestämde också att de dagligen skulle få mat och vin från hans eget bord. De skulle utbildas i tre år och därefter träda i kungens tjänst. Bland dessa befann sig Daniel, Hanánja, Míshael och Asárja, alla från Juda.

Daniel var emellertid fast besluten att inte göra sig oren genom mat och vin från kungens bord. Därför anhöll han hos överste kammarherren att slippa det orena. Och Gud lät Daniel möta välvilja och förståelse hos överste kammarherren, men han sade: "Jag är rädd att min herre och konung, som har bestämt vad ni skall äta och dricka, kan tycka att ni inte ser lika friska ut som de andra unga männen. Och då har ni satt mitt liv på spel." Daniel vädjade då till den man som överste kammarherren

hade satt till att ha uppsikt över honom själv och över Hanánja, Míshael och Asárja: "Gör ett försök med oss i tio dagar, herre: låt oss få grönsaker att äta och vatten att dricka. Jämför oss sedan med de unga män som har ätit av kungens mat, och behandla oss efter vad du då får se." Han samtyckte till deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. När de tio dagarna hade gått såg de bättre och mer välnärda ut än de andra unga männen, de som fick sin mat från kungens bord. Deras övervakare lät dem då slippa kungens mat och dryck, och i stället gav han dem grönsaker att äta.

Gud hade gett de fyra unga männen kunskap och insikt i skrifter och vishet av alla slag, och Daniel förstod sig på allt vad syner och drömmar heter. När den tid var inne som kungen själv hade bestämt fördes de av överste kammarherren inför Nebukadnéssar, och då kungen talade med dem fann han att ingen kunde mäta sig med Daniel, Hanánja, Míshael och Asárja. Så trädde de i kungens tjänst. Och varje gång han frågade dem till råds om något som krävde kunskap och insikt fann han dem tio gånger visare än alla spåmän och besvärjare i hela riket.

Responsoriepsalm Till Dan B:29–33

R. Lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,

R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,

R. lovat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,

R. lovad och förhärligad i evighet.

Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du på din kungatron,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du i himlens boningar,

R. lovad och ärad i evighet.

Halleluja Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna, var beredda,
ni vet inte vilken dag Människosonen kommer.

Evangelium Luk 21:1–4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar, och då sade han: "Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på."

TISDAG DEN 25 NOVEMBER

Läsning Dan 2:31–45

Daniel sade till Nebukadnessar: »Du, o kung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den stoden var hög och dess glans mycket stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar var av silver, dess buk och höfter av koppar; dess ben var av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösriven, dock inte genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som var av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och det blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man inte mer kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden.

Detta var drömmen, och vi vill nu säga kungen uttydningen: Du, o kung, kungarnas kung, åt vilken himmelens Gud har gett rike, väldighet, makt och ära, och i vilkens hand han har gett människors barn och djuren på marken och fåglarna under himmelen, varhelst varelser bor, och som han har satt till herre över allesammans, du är det gyllene huvudet. Men efter dig skall uppstå ett annat rike, ringare än ditt, och därefter ännu ett tredje rike, ett som är av koppar, och det skall råda över hela jorden. Ett fjärde rike skall också uppstå och vara starkt som järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt, och som järnet förstör allt annat, så skall också detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så, att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn finnas där, blandat med lerjord. Och att tårna på fötterna var delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Och att du såg järnet vara blandat med lerjord, det betyder att väl en beblandning där skall äga rum, genom människosäd, men att delarna likväl inte skall hålla ihop med varandra, lika litet som järn kan förbinda sig med lera. Men i de kungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt inte skall bli överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen. Ty du såg ju att en sten blev lösriven från berget, dock inte genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparn, leran, silvret och guldets.

Så har en stor Gud uppenbarat för kungen vad som skall ske i framtiden, och drömmen är viss, och dess uttydning är tillförlitlig.«

Responsoriepsalm Till Dan B:34–38

Prisa Herren, alla hans verk.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni himlar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans änglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt vatten ovan himlen.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, himlens hela här.
R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: »Allt detta som ni ser — det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.«

Då frågade de honom: »Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?« Han svarade: »Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.« Och han sade till dem: »Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Dan 2:31–45

Daniel sade till Nebukadnéssar:

”Konung, du såg i din syn en väldig staty. Den stod där framför dig, mäktig och starkt glänsande, en förfärande anblick. Huvudet på statyn var av rent guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar, benen av järn, fötterna delvis av järn, delvis av lera.

Medan du såg på den rycktes en sten loss, utan att någon hand rörde vid den, och träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. Då krossades alltsammans, järn, lera, koppar, silver och guld. Det spreds som agnar från tröskplatserna om sommaren, fördes bort av vinden och stod ingenstans att finna. Men stenen som hade träffat statyn blev till ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. Detta var drömmen. Nu vill vi tyda den för konungen.

Du, konung, konungarnas konung, åt vilken himlens Gud har givit riket och makten, styrkan och äran och i vars hand han har lagt alla varelser: människorna, djuren på marken och fåglarna under himlen, var de än vistas, och som han har satt till herre över dem alla – du är det gyllene huvudet. Efter dig uppstår ett annat rike, ringare än ditt, och sedan ett tredje rike av koppar, vars makt omfattar hela jorden. Det fjärde riket skall vara starkt som järn: liksom järnet krossar och slår sönder allt skall det riket krossa och bryta sönder alla de andra. Fötterna som du såg, delvis av krukmakarlera, delvis av järn, betecknar ett söndrat rike, med bara något av järnets fasthet; du såg ju att järnet var blandat med lera.

Tårna, delvis av järn och delvis av lera, betecknar ett rike som är både starkt och svagt. Att järnet du såg var blandat med lera, det innebär att man trots blodsband inte kan hålla samman – liksom järn aldrig kan blanda sig med lera. Under dessa kungars tid skall himlens Gud låta ett rike uppstå som aldrig någonsin skall gå under. Inget annat folk skall få makten över detta rike. Det skall krossa och tillintetgöra alla de andra rikena, men självt skall det bestå för evigt; du såg ju att en sten rycktes loss från berget, utan att någon hand rörde vid den, och krossade järn, koppar, lera, silver och guld.

Konung, det är en stor Gud som har låtit dig veta vad som skall ske i framtiden. Drömmen är sann och tydningen tillförlitlig.”

Responsoriepsalm Till Dan B:34–38

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla hans verk,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni himlar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans änglar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt vatten ovan himlen,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens hela här,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: ”Allt detta som ni ser – det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.” Då frågade de honom: ”Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?” Han svarade:

”Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.”

Och han sade till dem: ”Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.”

ONSDAG DEN 26 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Dan 5:1-6, 13-14, 16-17, 23-28

Kung Belsassar gjorde ett stort gästabud för sina tusen stormän och höll dryckeslag med de tusen. Medan nu Belsassar var under vinets välde, befallde han att man skulle bära fram de kärl av guld och silver, som hans fader Nebukadnessar hade tagit ur templet i Jerusalem. Ur dem skulle så kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur dricka. Då bar man fram de gyllene kärl som hade blivit tagna ur tempelsalen i Guds hus i Jerusalem, och kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur drack ur dem. Medan de så drack vin, prisade de sina gudar av guld och silver, av koppar, järn, trä och sten.

Då visade sig i samma stund fingrar som av en människohand, vilka mitt emot den stora ljusstaken skrev på den vitkalkade väggen i kungens palats, och kungen såg handen som skrev. Då vek färgen bort från kungens ansikte, och han uppfylldes av oroliga tankar, så att hans höfter skälvde och hans knän slog emot varandra.

När Daniel hade blivit hämtad till kungen, talade denne till Daniel och sade: »Du är ju Daniel, en av de judiska fångar som min fader kungen förde hit från Juda? Jag har hört sägas om dig att gudars ande är i dig, och att du har befunnits ha insikt och förstånd och särdeles stor vishet. Men om dig har jag hört att du kan ge uttydningar och reda ut invecklade ting. Om du alltså nu kan läsa skriften och säga mig dess uttydning, så skall du bli klädd i purpur, och den gyllene kedjan skall hängas om din hals, och du skall bli den tredje herren i riket.«

Då svarade Daniel och sade till kungen: »Dina gåvor må du själv behålla, och dina skänker må du ge åt en annan. Dem förutan skall jag läsa skriften för kungen och säga honom uttydningen: Du har förhävt dig mot himmelens Herre och låtit bära fram inför dig kärlen från hans hus. Och du och dina stormän, dina hustrur och bihustrur har druckit vin ur dem, och du har därvid prisat dina gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som varken ser eller hör eller vet något. Men den Gud som har i sitt våld din ande och alla dina vägar, honom har du inte ärat. Därför har nu av honom denna hand blivit sänd och denna skrift blivit tecknad.

Och så lyder den skrift som här är tecknad: Mene mene tekel u-farsin. Och detta är uttydningen därpå: Mene, det betyder: Gud har räknat ditt rikets dagar och gjort slut på det. Tekel, det betyder: du är vägd på en våg och befunnen för lätt. Peres, det betyder: ditt rike har blivit styckat och givet åt meder och perser.«

Responsoriepsalm Till Dan B:39-44

Prisa Herren, sol och måne.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens stjärnor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, regn och dagg.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vindar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, eld och solglöd.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, köld och hetta. R.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium Luk 21:12-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga. Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Dan 5:1-6, 13-14, 16-17, 23-28

Kung Belshássar gav ett stort gästabud för sina tusen stormän och drack vin med dem. Under dryckeslaget befallde Belshássar att man skulle hämta de kärl av guld och silver som hans far Nebukadnéssar hade fört bort från templet i Jerusalem; han själv och hans stormän, hans gemåler och konkubiner skulle dricka ur dem. Då hämtade man guldkärlen och silverkärlen som förts bort från templet i Jerusalem, och kungen och hans stormän, gemåler och konkubiner drack ur dem, och medan de drack vinet prisade de sina gudar av guld och silver, koppar och järn, trä och sten.

Plötsligt syntes fingrarna av en människohand som skrev på kungapalatsets vitkalkade vägg, invid lampstället. Kungen följde med blicken handen som skrev; han bleknade, fylld av onda aningar, han miste all kraft och benen skakade.

Daniel hämtades till kungen, och denne sade: "Du är alltså Daniel, en av de fångna judarna som min far kungen lät föra bort från Juda? Jag har hört sägas att du har gudomlig ande i dig och har gett prov på djupa insikter och stor vishet. Jag har hört att du kan ge tydningar och lösa svåra problem. Om du nu kan läsa skriften och säga mig vad den betyder skall du kläs i purpur, få en gyllene kedja om halsen och bli den tredje i riket."

Då svarade Daniel: "Behåll dina gåvor, belöningar kan du ge åt and-ra. Men skriften skall jag läsa och uttydningen skall jag ge dig.

Du har satt dig upp mot himlens herre, och du har låtit hämta kärlen från hans tempel. Du själv och dina stormän, dina gemåler och konkubiner har druckit vin ur dem och prisat era gudar av silver och guld, av koppar och järn, av trä och sten – gudar som ingenting ser och ingenting hör och ingenting förstår. Men du har inte ärat den Gud som har ditt liv och ditt öde i sin makt. Det var han som sände denna hand och lät den skriva denna skrift. Skriften lyder: *Mené mené tékel u-farsín*. Och så skall orden tydas: *Mené* – Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det. *Tékel* – du är vägd på en våg och befunnen för lätt. *Péres* – ditt rike har delats och givits åt meder och perser."

Responsoriepsalm Till Dan B:39–44

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, sol och måne,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens stjärnor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, regn och dagg,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vindar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, eld och solglöd,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, köld och hetta,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium Luk 21:12–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga.

Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv."

TORSDAG DEN 27 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Dan 6:11–27

Furstarna och satraperna fann Daniel bedjande och åkallande sin Gud. Därefter gick de till kungen och frågade honom angående det kungliga förbudet: »Har du inte låtit sätta upp ett förbud, av det innehållet att vilken som helst som under trettio dagar vänder sig med bön till någon annan, vare sig gud eller människa, än till dig, o kung, han skall kastas i lejongropen?» Kungen svarade och sade: »Jo, och det påbudet står fast efter Mediens och Persiens orubbliga lag.«

Då svarade de och sade till kungen: »Daniel, en av de judiska fångarna, frågar varken efter dig eller efter det förbud som du har låtit sätta upp, utan förrättar sin bön tre gånger om dagen.«

När kungen hörde detta, blev han mycket bedrövad och gjorde sig bekymmer över hur han skulle kunna rädda Daniel. Ända till solnedgången mödade han sig med att söka en utväg att hjälpa honom. Då skyndade männen till kungen och sade till honom: »Vet, o kung, att det är en Mediens och Persiens lag att inget förbud och ingen förordning som kungen utfärdar kan återkallas.«

Då lät kungen hämta Daniel och kasta honom i lejongropen, och kungen talade till Daniel och sade: »Din Gud, den som du så oupphörligt dyrkar, han må rädda dig.« Och man förde fram en sten och lade den över gropens öppning, och kungen förseglade den med sitt eget och med sina stormäns sigill, för att ingen förändring skulle kunna göras i det som nu hade skett med Daniel. Därefter gick kungen hem till sitt palats och tillbringade hela natten under fasta och lät inga kvinnor komma inför sig. Och sömnen flydde honom.

Sedan om morgonen, när det dagades, stod kungen upp och gick med hast till lejongropen. Och när han hade kommit nära intill gropen, ropade han på Daniel med ängslig röst. Kungen talade till Daniel och sade: »Daniel, du den levande Gudens tjänare, har väl din Gud, den som du så oupphörligt dyrkar, kunnat rädda dig från lejonen?«

Då svarade Daniel kungen: »Må du leva evinnerligen, o kung! Min Gud har sänt sin ängel och stängt lejonens gap, så att de inte har gjort mig någon skada. Ty jag har inför honom befunnits oskyldig. Ej heller har jag förbrutit mig mot dig, o kung.«

Då blev kungen mycket glad, och befallde att man skulle ta Daniel upp ur gropen. Och när Daniel hade blivit tagen upp ur gropen, kunde man inte upptäcka någon skada på honom, ty han hade trott på sin Gud. Sedan lät kungen hämta de män som hade anklagat Daniel, och han lät kasta dem i lejongropen, med deras barn och hustrur. Och innan de ännu hade hunnit till botten i gropen, överföll lejonen dem och krossade alla deras ben.

Därefter lät kung Darejaves skriva till alla folk och stammar och språk som fanns på hela jorden: »Mycken frid vare med er! Härmed ger jag befallning att man inom mitt rikes hela område skall bäva och frukta för Daniels Gud. Ty han är den levande Guden, som förblir evinnerligen, och hans rike är sådant att det inte kan förstöras, och hans välde består intill änden. Han är en räddare och hjälpare, och han gör tecken och under i himmelen och på jorden, han som har räddat Daniel ur lejonens våld.«

Responsoriepsalm Till Dan B:45–51

Prisa Herren, dagdroppar och snöflingor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, nätter och dagar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, ljus och mörker.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, frost och köld.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, rimfrost och snö.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, blixtar och moln.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, du jord. R.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium Luk 21:20–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära. Då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen, de som är inne i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. Ty detta är vedergällningens tid, när allt i skriften blir uppfyllt. Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Stor nöd skall komma över landet, och vrede skall drabba detta folk. De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar, tills hedningarnas tid är förbi.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas då. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så råta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Dan 6:11–27

Männen begav sig gemensamt hem till Daniel och fann honom i färd med att be och att åkalla sin Gud. De gick då till kungen och sade, med hänvisning till den kungliga förordningen: "Har du inte utfärdat ett påbud att den som under de närmaste trettio dagarna ber till någon gud eller människa utom till dig, konung, skall kastas i lejongropen?" Kungen svarade: "Det står fast, enligt Mediens och Persiens orubbliga lag."

Då berättade de för kungen: "Daniel, en av de fångna judarna, bryr sig varken om dig eller om det påbud som du har utfärdat utan förrättar sin bön tre gånger om dagen." När kungen fick höra detta gjorde det honom mycket ont, och han föresatte sig att rädda Daniel; ända till solnedgången försökte han finna en utväg att hjälpa honom.

Då gick männen än en gång gemensamt till kungen och sade: "Konung, betänk att enligt medisk och persisk lag är alla påbud och förordningar som kungen utfärdar oåterkalleliga." På kungens befallning hämtades nu Daniel och kastades i lejongropen. Kungen sade till honom: "Den gud som du ständigt dyrkar må rädda dig!" Sedan drog man fram en sten och lade den över gropens öppning, och kungen

förseglade den med sitt eget och sina stormäns sigill, så att ingenting skulle kunna ändras i Daniels sak.

Kungen gick tillbaka till sitt palats. Han fastade hela natten, ville inte ha någon kvinna och låg sömnlös. Tidigt i gryningen steg han upp och skyndade sig till lejongropen. Då han närmade sig gropan ropade han på Daniel med ängslan i rösten: "Daniel, du den levande Gudens tjänare! Har den gud som du ständigt dyrkar kunnat rädda dig från lejonen?"

Då hörde kungen Daniels röst: "Konung, må du länge leva! Min Gud har sänt sin ängel. Han stängde till gapet på lejonen och de gjorde mig ingen skada. Jag har befunnits vara oskyldig inför Gud, och jag har inte heller gjort något ont mot dig, konung." Kungen blev mycket glad och befallde att Daniel skulle hämtas upp ur gropan. När han hade kommit upp kunde man inte upptäcka någon skada på honom: han hade litat på sin Gud.

På kungens order lät man sedan hämta de män som hade angett Daniel och kastade dem med barn och hustrur i lejongropen. Innan de hade nått gropens botten störtade sig lejonen över dem och slet dem i stycken. Kung Daréios utfärdade en skrivelse ställd till alla folk, nationer och språk i hela världen: "Fred och välgång! Jag befäller att -Daniels gud skall vördas och fruktas så långt som mitt välde når:

Han är den levande Guden,

han som evigt förblir.

Hans rike går aldrig under.

Hans makt har inget slut.

Han räddar och befriar,

han gör tecken och under

i himlen och på jorden:

Daniel har han räddat från lejonen."

Responsoriepsalm Till Dan B:45–51

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, daggdroppar och snöflingor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, nätter och dagar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ljus och mörker,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, frost och köld,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rimfrost och snö,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, blixtar och moln,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, du jord,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium Luk 21:20–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "När ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära. Då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen, de som är inne i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. Ty detta är vedergällningens tid, när allt i skriften blir uppfyllt. Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Stor nöd skall komma över landet, och vrede skall drabba detta folk. De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar, tills hedningarnas tid är förbi.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas då. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så råta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig."

FREDAG DEN 28 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Dan 7:2–14

Jag, Daniel, hade en syn om natten, och såg i den hur himmelens fyra vindar stormade fram mot det stora havet. Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena inte likt det andra. Det första liknade ett lejon, men det hade vingar som en örn. Medan jag ännu såg på det, rycktes vingarna av djuret, och det restes upp från jorden, så att det blev ställt på två fötter som en människa, och ett mänskligt hjärta blev givet åt det.

Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen. Det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: »Stå upp och sluka mycket kött.«

Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar. Och djuret hade fyra huvuden, och välde blev givet åt det.

Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olik alla de förra djuren och hade tio horn. Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se hur mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blev bortstötta. Och se, det hornet hade ögon lika människoögon, och en mun som talade stora ord.

Medan jag ännu såg på detta, blev troner framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. 1 000 gånger 1 000 var hans tjänare, och 10 000 gånger 10 000 stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Medan jag nu såg på detta, skedde det att, för de stora ords skull som hornet talade — medan jag ännu såg på det — djuret dödades och dess kropp förstördes och kastades i elden för att brännas upp. Från de övriga djuren togs också deras välde, ty deras livslängd var bestämd till tid och stund.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

Responsoriepsalm Till Dan B:52–58

Prisa Herren, berg och höjder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt som växer på marken.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, hav och floder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla källor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla himlens fåglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vilda och tama djur.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Jfr Luk 21:28

V. Räta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium Luk 21:29–33

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Dan 7:2–14

I en syn om natten såg jag, Daniel, hur himlens fyra vindar rörde upp det väldiga havet. Och fyra stora djur steg upp ur havet, alla olika. Det första var som ett lejon men hade örnvingar. Medan jag betraktade det slets vingarna av, och djuret restes upp från marken, ställdes på två ben som en människa och fick en människas

förstånd. Jag såg ett djur till, det andra. Det var likt en björn och reste sig till hälften; det hade tre revben i gapet, mellan tänderna, och man manade på det: "Upp nu och sluka mycket kött!" Sedan såg jag ännu ett djur. Det var som en leopard, och det hade fyra fågelvingar på ryggen; det hade fyra huvuden och gavs makt att härska.

I synerna om natten såg jag därefter ett fjärde djur. Det var fruktansvärt, skräckinjagande och omåttligt starkt. Det hade stora tänder av järn. Det slukade och krossade, och allt som blev kvar trampade det under fötterna. Det liknade inte de andra djuren, och det hade tio horn. Medan jag betraktade hornen sköt det mellan dem upp ett litet horn, som fick tre av de ursprungliga hornen att lossna. Det hade ögon som en människa och en mun som talade stora ord.

Sedan såg jag tronstolar sättas fram och en uråldrig man slå sig ner. Hans kläder var snövita, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var eldslågor och hjulen därunder flammande eld. En ström av eld flöt fram från platsen där han satt. Tusen och åter tusen betjänade honom, tiotusen och åter tiotusen stod där inför honom. Så tog domare plats och böcker öppnades. Jag såg sedan hur djuret blev dödat på grund av de stora ord som hornet talade; kroppen brändes upp och förintades. Och de andra djuren berövades sin makt men fick fortsätta att leva intill fastställd tid och stund.

Jag såg vidare i synerna om natten hur en som liknade en människa kom med himlens skyar; han nalkades den uråldrige och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt, ära och herravälde, så att människor av alla folk, nationer och språk skulle tjäna honom. Hans välde är evigt, det skall aldrig upphöra, och hans rike skall aldrig gå under.

Responsoriepsalm Till Dan B:52–58

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, berg och höjder,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt som växer på marken,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, hav och floder,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla källor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla himlens fåglar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vilda och tama djur,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå."

LÖRDAG DEN 29 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning

Dan 7:15–27

Jag, Daniel, kände min ande oroas i sin boning, och den syn som jag hade haft förskräckte mig. Jag gick fram till en av dem som stod där och bad honom om en tillförlitlig förklaring på allt detta. Och han svarade mig och sade mig uttydningen på det: »De fyra stora djuren betyder att fyra kungar skall uppstå på jorden. Men sedan skall den Högstes heliga få riket och ta det i besittning för evig tid, ja, för evigheters evighet.«

Därefter ville jag ha tillförlitlig förklaring angående det fjärde djuret, som var olik alla de andra, det som var särskilt förskräckligt och hade tänder av järn och klor av koppar, det som uppslukade och krossade och sedan trampade under fötterna vad som blev kvar, likaså angående de tio hornen på dess huvud, och angående det nya hornet, det som sedan sköt upp, och för vilket tre andra föll av, det hornet som hade ögon, och en mun som talade stora ord, det som var större att skåda än de övriga, det hornet som jag också hade sett föra krig mot de heliga och bli dem övermäktigt, till dess att den gamle kom och rätt blev skipad åt den Högstes heliga och tiden var inne, då de heliga fick ta riket i besittning.

Då svarade han så: »Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olik alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyder att tio kungar skall uppstå i det riket. Och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre kungar. Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skall ges i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid. Men dom skall bli hållen, och hans välde skall tas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund. Men rike och välde och storhet, över alla riken under himmelen, skall ges åt den Högstes heliga folk. Dess rike skall vara ett evigt rike, och alla välden skall tjäna och lyda det.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:59–64

Prisa Herren, ni människor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, Israel.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans präster.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, ni hans tjänare.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och be
så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Luk 21:34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning

Dan 7:15–27

Jag, Daniel, blev skakad i djupet av min själ och skrämmd av synerna jag såg. Jag gick då fram till en av dem som stod där och bad att få klarhet om allt detta, och han svarade mig och förklarade vad det betydde: ”Dessa stora djur, fyra till antalet, betecknar fyra kungar som träder fram på jorden. Därefter skall den Högstes heliga få riket och besitta det för evigt, ja, i evigheters evigheter.”

Jag ville sedan få klarhet om det fjärde djuret, det som var olik alla de andra, övermåttan skräckinjagande, med tänder av järn och klor av koppar, det som slukade och krossade och trampade under fötterna allt som blev kvar. Och jag ville få klarhet om de tio horn som det hade på huvudet och om det nya horn som sköt upp och gjorde att tre föll av – hornet med ögon och en mun som talade stora ord, det som också såg större ut än de övriga. Jag fick se hur det hornet förde krig mot de heliga och underkuvade dem, ända till dess att den uråldrige kom och ett domslut gav den Högstes heliga deras rätt och stunden kom då de heliga tog riket i besittning.

Han fortsatte: ”Det fjärde djuret betecknar ett fjärde rike som kommer på jorden, ett som skiljer sig från alla andra riken; det skall sluka hela världen, förtrampa den och krossa den. De tio hornen innebär att tio kungar som härstammar från detta rike skall träda fram och efter dem ytterligare en, en som är olik de andra och bringar tre kungar på fall. Han skall höja sin röst mot den Högste, fara hårt fram mot den Högstes heliga och vilja ändra på högtider och lagar, och de heliga skall vara utlämnade åt honom under en tid och två tider och en halv tid. Sedan kommer domstolen samman och tar ifrån honom väldet så att det ödeläggs och går under för alltid. Och herradömet, väldet och storheten hos rikena under himlen skall ges åt det

folk som är den Högstes heliga. Deras rike skall vara ett evigt rike, som alla världen kommer att tjäna och lyda.”

Responsoriepsalm

Till Dan B:59–64

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni människor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, Israel,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans präster,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans tjänare,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Jfr Luk 21:36

V. Håll er vakna och be,

så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Luk 21:34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: ”Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.”

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT DEN 30 NOVEMBER

Första läsningen

Jes 2:1–5

Detta är det ord om Juda och Jerusalem som uppenbarades för Jesaja, Amos son.

Den dag skall komma

då berget med Herrens tempel

står där orubbligt fast,

högst av bergen, överst bland höjderna.

Alla folk skall strömma dit,

folkslag i mängd skall komma,

och de skall säga:

»Låt oss gå upp till Herrens berg,

till Jakobs Guds tempel.

Han skall lära oss sina vägar,
hans stigar vill vi följa.«
Ty från Sion skall lag förkunnas,
från Jerusalem Herrens ord.
Han skall döma mellan folken,
skipa rätt bland alla folkslag.
De skall smida om sina svärd till plogbillar
och sina spjut till vingårdsknivar.
Folken skall inte lyfta svärd mot varandra
och aldrig mer övas för krig.
Kom, alla av Jakobs ätt,
låt oss vandra i Herrens ljus!

Responsoriepsalm

Ps 122:1–2, 4–9 (R. jfr 1)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 680**. När den läses används följande text:*

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus.

Jag blev glad när man sade till mig:
Kom, vi skall gå till Herrens tempel.
Nu står vi i dina portar, Jerusalem. R.

Dit går stammarna upp,
Herrens stammar.
Det är en plikt för Israel
att prisa Herrens namn.
Där finns domarsäten,
troner för Davids ätt. R.

Be om välgång för Jerusalem!
Må de som älskar dig leva i trygghet.
Må välgång råda inom dina murar,
trygghet i dina palats. R.

För mina bröders och vänners skull
vill jag önska dig välgång.
För templets skull, Herrens, vår Guds, tempel,
vill jag söka ditt bästa. R.

Andra läsningen

Rom 13:11–14a

Ni vet vad tiden lider: det är dags för er att vakna. Ty nu är vår räddning närmare än när vi kom till tro. Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss då lägga av oss mörkrets gärningar och ta på oss ljusets rustning. Låt oss leva värdigt, som det hör dagen till, inte med festande och drickande, inte med otukt och orgier, inte med

strider och avund. Nej, ikläd er herren Jesus Kristus, och ha inte så mycket omsorg om det jordiska att begären väcks.

Halleluja

Ps 85:8

V. Herre, visa oss din godhet
och ge oss din hjälp!

Evangelium

Matt 24:37–44

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Som det var i Noas dagar, så blir det vid Människosonens ankomst. Under tiden före floden åt man och drack, gifte sig och blev bortgift, ända till den dag då Noa gick in i arken, och ingen visste något förrän floden kom och förde bort alla. Så blir det också vid Människosonens ankomst. Då är två män ute på åkern; den ene tas med och den andre lämnas kvar. Två kvinnor är vid kvarnen och mal; den ena tas med och den andra lämnas kvar. Håll er därför vakna, ty ni vet inte vilken dag er herre kommer. Det förstår ni ju att om husägaren visste vid vilken tid på natten tjuven kom, skulle han hålla sig vaken och hindra honom från att bryta sig in i huset. Därför måste också ni vara beredda, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«

eller:

Evangelium

Matt 21:1–9

Vid den tiden, när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.* Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »*Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn.* Hosianna i höjden!«